

BED & BONJE

Komedie in drie bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BED & BONJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herman Mereboer - ca 60 jaar, gepensioneerd heer met stamboom

Fien Mereboer - ca 60 jaar, zijn echtgenote met onvervulde verlangens

Barry Lanser - ca 35 jaar, de doortrapte gast

Claudia Dubois - ca 35 jaar, zijn minstens zo doortrapte vriendin

Trui de Wit - ca 50 jaar, de nieuwsgierige buurvrouw

DECOR:

Twee situaties in huize Mereboer:

Links, het grootste deel, zien we een zitje in de woonkamer met tegen een wand een afbeelding van de stamboom van Herman Mereboer.

Rechts, het kleinste deel, zien we een tweepersoonsbed in een slaapkamer met een openslaand raam en diverse familiefoto's.

Een klein deel van de achterwand springt in om de aanwezigheid van een halletje te suggereren, hierin bevinden zich tegenover elkaar de deuren van woonkamer en slaapkamer.

Het licht volgt de scènes die afwisselend (soms tegelijk) in de woonkamer en de slaapkamer plaatsvinden. Op de stamboom in de kamer en op een foto van een jongetje in de slaapkamer blijft in alle scènes wat licht vallen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Huiskamer

(Herman, alleen in de kamer, observeert de afbeelding van de stamboom van de familie Mereboer. Met in een hand aantekeningen en een boek volgt hij de uitgezette lijnen. Hij negeert eerst het volgende radionieuwsbericht:)

NIEUWSLEZER: “De minister heeft de Tweede Kamer een brief doen toekomen inhoudende de mededeling dat er besloten is dat er binnen afzienbare tijd op dit dossier geen verdere besluiten genomen worden.

De politie tast nog steeds in het duister op haar zoektocht naar de daders van de brutale diefstal, nu al weer drie weken geleden, uit het Museum voor Schone Kunsten. Van de daad en de daders, waarschijnlijk drie personen, zijn filmbeelden beschikbaar die vanavond in Opsporing Verzocht getoond zullen worden. De politie hoopt dat ondanks de zeer matige kwaliteit van deze beelden toch tips binnen zullen komen over de daders en hun buit: een klein maar kostbaar schilderij van Frederik de Eerste van Pruisen.....

HERMAN: *(reageert op de naam)* Hé! Die Frederik toch!

NIEUWSLEZER:... in 1763 geschilderd door Johan Georg Ziesen der Jungere en dat onlangs via een veiling voor 630.000 euro door dit museum was aangekocht.

HERMAN: Zo, zo, zo....

NIEUWSLEZER: De directie van het museum heeft een beloning uitgelooft van 30.000,00 euro voor een tip die leidt tot het terugvinden van dit doek.

HERMAN: Kijk ‘ns aan. Ook niet mis.

NIEUWSLEZER: Dan volgt nu het weerbericht: Een hogedrukgebied breidt zich de komende uren uit over....

HERMAN: *(H. naar de radio, doet die uit)* Frederik de Eerste. Wat toevallig. Net nu ik van al onze Frederiken in de familie de allereerste op het spoor ben. *(naar de stamboom)* Onze Frederik de Eerste en dus de vader van Godfried Mereboer. Maar wie is dan de moeder.... Er moet toch ook wel iets over een moeder te vinden zijn. Godfried komt niet zomaar uit de lucht vallen. En hij had één twee nee drie broers en twee zusters dus er moet een moeder zijn, of misschien wel moeders, met die kraamkoorts in die tijd overleefde lang niet elke vrouw het kraambed. Dus Herman, maar weer op zoek naar die vrouw. *(loopt terug naar de tafel vol*

papieren, zoekt daarin)

FIEN: *(geagiteerd op)* Wat is dit nou?

HERMAN: O, eh... Ik ben op zoek naar de vrouw of vrouwen van die eerste Frederik Mereboer, je weet wel...

FIEN: Nee, dat weet ik niet.

HERMAN: Ik heb je toch verteld dat ik eindelijk achter de naam van de vader van Godfried ben gekomen.

FIEN: En ik heb jou toch verteld dat die gasten kennis komen maken. 'n Leuk jong stel. Attent. Vooral die man...

HERMAN: *(trionfantelijk)* Die heet ook Frederik!

FIEN: Nee, die heet Barry.

HERMAN: Barry?

FIEN: Barry. En zij heet... Claudia of iets wat er op lijkt.

HERMAN: *(naar de stamboom)* Claudia? Claudia...

FIEN: En jij zou koffie zetten.

HERMAN: *(wijst op een plek naast Frederik)* Jij dacht dat zij hier Claudia heette?

FIEN: Herman Mereboer!

HERMAN: Ja?

FIEN: Je luistert niet. Ik heb het over onze gasten! Van Vrienden op de Fiets. Ik heb ze voor een kopje koffie gevraagd. Nadat ze een douche genomen hebben.

HERMAN: O. Ja. Die. Ik heb ze nog niet gesproken.

FIEN: En ook nog geen koffie gezet zeker?

HERMAN: Jawel. Vanmorgen. Nadat ik boven Freds kamertje had opgeruimd. O, wacht, jij bedoelt of ik vanmiddag ook koffie... Nee, sorry, vergeten.

FIEN: Jij vergeet jezelf nog 'ns. Maar ik weet genoeg. Ik zal het zelf wel weer doen.

HERMAN: Wat?

FIEN: Koffie zetten!

HERMAN: Hm. Lekker.

FIEN: Als jij ondertussen deze rommel 'ns "lekker" van tafel haalde.

HERMAN: Dat is geen rommel. Dit is het geslacht Mereboer. Mijn geslacht!

FIEN: Dan haal je nu onmiddellijk dat gedoe van je van tafel en als die twee hier straks zijn, val dat stel er alsjeblieft niet mee lastig!

HERMAN: Waarmee?

FIEN: Met je geslacht!! *(af)*

HERMAN: *(tegen de dichte deur)* Moet jij zeggen. Waarover begin jij altijd tegen de gasten? Waar val jij ze altijd en altijd mee lastig?! *(keert)* Ja, waarmee eigenlijk? Niet met iets speciaal, nee. Gewoon

met jezelf, dat is al lastig genoeg. Af en toe. (*naar de stamboom*)
Frederik Mereboer, met wie was jij getrouwd?

Scène 2: Slaapkamer.

Claudia op, ze heeft gedoucht. Barry nog in fietskleding ligt languit op het bed.

CLAUDIA: Ga jij niet?

BARRY: Ik lig nog lekker, liefje.

CLAUDIA: Liggen doe je vannacht maar. Het is nu tijd voor actie. Douchen bijvoorbeeld.

BARRY: *(rekt zich uit)* Hoe was-ie?

CLAUDIA: *(kleeft zich aan)* Hoe was wat?

BARRY: Die badkamer.

CLAUDIA: O. Ouwe meuk. En er hangt een vreemde lucht. Hier ook trouwens. Alsof er ergens iets ligt te rotten.

BARRY: Dat heb je bij ouwe mensen.

CLAUDIA: Ga nou douchen, Barry, kom op.

BARRY: Ik ga niet. Ouwe badkamers maken me depressief.

CLAUDIA: Barry, die mensen denken dat we zo'n honderd kilometer gefietst hebben.

BARRY: Rustig laten denken.

CLAUDIA: En mensen die honderd kilometer gefietst hebben die snakken naar een douche.

BARRY: Hé.

CLAUDIA: Ja?

BARRY: *(steekt een arm naar haar uit)* Ik snak eigenlijk heel ergens anders naar.

CLAUDIA: Vergeet het maar. Ik snak naar koffie.

BARRY: Ik begrijp dit niet.

CLAUDIA: Dat ik naar koffie snak?

BARRY: Nee, dat je mij kan weerstaan.

CLAUDIA: Als jij jezelf 'ns zag. Je ziet er belachelijk uit, weet je dat?

BARRY: En ik maar denken dat ik er woest aantrekkelijk uitzie.

CLAUDIA: In zo'n idioot fietsbroekje? Nee.

BARRY: Ik wil 'm wel uittrekken.

CLAUDIA: Ga jij nu nog douchen of wat? Die mensen rekenen op ons. Dat schijnt een soort traditie te zijn, aan Vrienden op de Fiets wordt bij aankomst iets aangeboden.

BARRY: Daar kijk ik van op.

CLAUDIA: Nee, daar kijken wij niet van op. Dat weten wij. Wij zijn al jaren Vrienden op de Fiets. Vergeet dat niet.

BARRY: Oké. Dit doen wij al jaren. Prima bed trouwens. Zakt een beetje door in het midden maar dan rol je eindelijk 'ns een keer mijn

kant op.

CLAUDIA: Weet je wat ik denk, Barry. Ik denk dat dit Freds kamer niet is. Dit is de slaapkamer van dat ouwe stel zelf. Wij slapen in het echtelijk bed.

BARRY: Waarom denk je dat? Door die kuil? (*graait liggend in een fietstas*)

CLAUDIA: Kijk om je heen. Zie je die trouwfoto? En wat denk je van die foto? (*wijst naar een foto van een jongetje*) Dat joch. Wat denk jij? Denk dit jochie zo'n twintig jaar ouder in.

BARRY: Het zou 'm heel goed kunnen wezen.

CLAUDIA: Die kille ogen. En kijk 'ns naar die mond. Dat grijsje. Ja. Dit is Fred.

BARRY: Zou dit misschien toch zijn kamer zijn?

CLAUDIA: Lijkt me niet. Dit is de echtelijke slaapkamer. Vreemd. Barry, die mensen laten hun gasten in hun eigen bed slapen.

BARRY: Dus als er geen gasten zijn rolt die Mereboer elke nacht hier in de armen van moeder Mereboer.

CLAUDIA: Geen moeder hè. Kijk uit, je weet dat ze zogenaamd geen kinderen hebben.

BARRY: Zogenaamd ja. Hee, kom nou even, wie in een kuil slaapt van een ander...

CLAUDIA: Ga alsjeblieft niet de hele tijd de minnaar uithangen, daar heb ik absoluut geen zin in.

BARRY: Waar heb je wel zin in, schatje?

CLAUDIA: Niet in seks in elk geval.

BARRY: Wat zeg je dat weer bot.

CLAUDIA: Dan weet je maar waar je niet op hoeft te rekenen. Wat ben je eigenlijk aan het doen?

BARRY: Ik zoek een broek en een shirt.

CLAUDIA: En die verwacht je daar?

BARRY: Hm?

CLAUDIA: Stop maar, je zoekt in mijn tas. Sukkel. Je haalt alles ondersteboven. Dat daar is jouw tas.

BARRY: Sorry. (*staat op, zet andere fietstas op het bed*)

CLAUDIA: Broek en shirt liggen bovenop. Ik ben ook gek dat ik jouw tas inpak.

BARRY: Je pakt graag in. Geef toe. Zelfs mensen pak je graag in.

CLAUDIA: Bedoel je dit als compliment?

BARRY: Ach, het is handig af en toe. Zoals nu. (*kleedt zich snel aan, spuit een luchtje*) Kinderloos dus.

CLAUDIA: Ja, en al weten we beter, voorlopig geloven we alles wat zij beweren. Zou jij trots zijn op een zoon als Fred?

BARRY: Nee.

CLAUDIA: (*poseert voor M.*) Hoe staat dit?

BARRY: Wat?

CLAUDIA: Hoe staat dit? Is het niet te?

BARRY: Te wat?

CLAUDIA: Te... Nou ja, Barry, het moet er nu ook weer niet te dik bovenop liggen. Ik bedoel dat we het wat subtiel moeten spelen.

BARRY: Nou, Claudia, die ouwe Mereboer kijkt zijn ogen uit de kassen. Ik ben nu al jaloers.

CLAUDIA: We moeten eerst maar 'ns kijken wat voor types het zijn. Ik ruik je, Barry. Wat heb je gebruikt?

BARRY: "Fatal attraction" Volgens de Ster vallen de dames bij bosjes wanneer je dit gebruikt.

CLAUDIA: Nu hoeft er maar één te vallen. Ben je zo ver?

BARRY: Ik ben zo ver. Ben nieuwsgierig of het in hun kamer ook zo stinkt. Het ruikt naar ouwe natte hond.

CLAUDIA: Ze hebben geen hond. (*C. en F. af*)

Scène 3: de woonkamer

Herman staat nog steeds voor de stamboomtekening met een opengeslagen boek in de hand. Fien op met dienblad met daarop koffiepot, kopjes, suiker enz.

FIEN: Herman!

HERMAN: O, Fien, dit is zo grappig! Je gelooft het niet.

FIEN: *(bij het tafeltje)* Je hebt niets opgeruimd! *(ruimt de tafel leeg)*

HERMAN: Die vrouw van Frederik... Die allereerste Frederik Mereboer. Je weet, ik was op zoek naar z'n vrouw, die de moeder van Godfried zou moeten zijn... Hé, je luistert niet.

FIEN: Dat vertel je later allemaal maar een keer. Ik heb nu graag dat je dit... *(duwt hem een stapel boeken en mappen in de handen)* ...een andere plek geeft.

HERMAN: Waar dan?

FIEN: Maakt mij niet uit zolang die zoi maar niet in zicht is.

HERMAN: Zoi? Dit is wel mijn... *(Er wordt geklopt. Barry en Claudia breed glimlachend op)*

FIEN: Aha! Daar zijn onze gasten! Lekker opgefrist?

CLAUDIA: O ja. Heerlijk. Niet waar, Barry?

BARRY: Lekker gedoucht, nou en of. Daar kan je zo naar verlangen na zo'n dag fietsen. *(naar HERMAN met uitgestoken hand)* U bent meneer Mereboer, neem ik aan, wij hebben elkaar nog niet gezien. Barry.

HERMAN: *(zoekt een plek voor de stapel in zijn handen)* O ja...

BARRY: Barry Lanser.

HERMAN: O ja. Ik zal u zo een hand geven. Even dit kwijt.

BARRY: Meneer was nog druk bezig?

CLAUDIA: We storen toch niet, hoop ik? Nogal indrukwekkend wat u daar heeft.

FIEN: Welnee. Stelt niks voor. Gewoon...

HERMAN: Nou, zo gewoon is dit niet. Dit hier is mijn geslacht.

CLAUDIA: *(lachend)* Pardon?

BARRY: Daar hebt u wel uw handen aan vol.

HERMAN: *(legt de stapel toch weer op het tafeltje, schudt de hand van M.)* Dat is m'n hobby. *(wijst naar de stamboom aan de wand)* Genealogie. Dit is de stamboom van de Mereboers.

CLAUDIA: O! Wat bijzonder! Interessant, niet Barry?

BARRY: Nou en of! Uw hele familie is altijd katholiek geweest?

HERMAN: Nee. Hoezo?

BARRY: Al die kruisjes bij de namen.

CLAUDIA: Die zijn overleden, suffie.

HERMAN: Zo is dat. Met het jaartal erbij. Van deze voorvader wist ik bijvoorbeeld niet...

FIEN: Herman! Later! Mensen. Ga zitten. Ga zitten. Allebei koffie?

BARRY: O ja, heerlijk. Wat een verwennerij.

CLAUDIA: Meneer Mereboer. (*steekt haar hand uit*) Wat fijn dat we een plekje bij jullie hebben kunnen vinden. Ik ben Claudia, maar dat heeft uw vrouw u wel verteld, denk ik.

HERMAN: Claudia. Claudia!

FIEN: Dat heb ik je verteld, Herman.

HERMAN: Maar wat ik jou nog niet verteld heb, dat is dat de moeder van die eerste Frederik ook zo heet. Maar dan Klaudia. Met een K.

CLAUDIA: Wat een grappig toeval. Maar mijn Claudia is met een C.

HERMAN: Ik was op zoek en nog geen vijf minuten geleden kijk ik in een afschrift van het doopregister... Klaudia! Daar was ze. Zomaar. (*naar de stamboom*) Kijk, dit ben ik...

FIEN: Herman! Later.

HERMAN: Later?

FIEN: Eerst koffie en dan kunnen we altijd nog zien. Ga zitten. Ga zitten. (*H. gaat zitten*) Suiker en melk?

CLAUDIA: Nee, dank u wel.

BARRY: Ik ook niet, dank u. Wat woont u gezellig. Zo... zo... hoe zal ik zeggen...

CLAUDIA: Gezellig.

BARRY: Ja, precies. Gezellig.

FIEN: (*schenkt koffie*) En bevat jullie kamer?

CLAUDIA: O ja, zeker.

BARRY: Een echt gezellige slaapkamer.

CLAUDIA: Knus.

BARRY: Warm.

FIEN: Toch niet te warm, hoop ik.

BARRY: Nee.

FIEN: Jullie mogen best een raam openzetten als het benauwd wordt, alleen... eh...

CLAUDIA: Alleen?

HERMAN: Alleen onze buurvrouw...

FIEN: Dat raam komt uit op de tuin van de burens en zij...

HERMAN: Trui de Wit.

FIEN: De buurvrouw is de laatste tijd nogal opdringerig. (*houdt de koektrommel voor*) Koekje, meneer Lanser?

BARRY: O ja, lekker. Maar geen meneer alstublieft. Het is Barry. (*neemt een koekje*) Dank u.

FIEN: Mevrouw Lanser?

CLAUDIA: *(neemt een koekje)* Wat een verwennerij. En het is Claudia, maar dat weet u al. Overigens is het geen Lanser maar Dubois. Claudia Dubois. Zoals ik dat al voor de telefoon zei.

FIEN: O ja.... Jullie zijn niet... *(wijst op haar ring)* ...getrouwd?

CLAUDIA: Nee. Is dat een probleem?

FIEN: Dat niet maar het is wel een tweepersoonsbed.

BARRY: Komt goed uit, we zijn met z'n tweeën. Weet u, ik heb haar al tien keer ten huwelijk gevraagd maar... *(schudt het hoofd)*

CLAUDIA: Ik geloof niet zo in het huwelijk. Maar misschien vergis ik me. Als ik jullie zo zie bijvoorbeeld, denk ik, misschien toch, later...

BARRY: Daar wacht ik dan maar op.

FIEN: Jullie hebben wel al lang een....?

CLAUDIA: 'n Relatie? O ja.

BARRY: Al heel lang. Hoe lang ook weer, Claudia?

CLAUDIA: Dat hangt er vanaf.

BARRY: Waar vanaf?

CLAUDIA: Vanaf wanneer je iets een relatie noemt. Mag ik vragen hoe lang jullie getrouwd zijn of ben ik nu te vrijpostig?

FIEN: Dertig jaar. *(sluit resoluut de koektrommel)*

HERMAN: Hé, je slaat mij over.

FIEN: Dan weet je maar 'n keer hoe dat voelt.

CLAUDIA: Die foto in onze slaapkamer, dat bruidspaar, dat zijn jullie?

FIEN: Dat zijn wij, ja.

HERMAN: Die is van dertig jaar geleden, dertig jaar! Maar ik herinner het me het allemaal nog als de dag van gisteren.

FIEN: Hij herinnert zich gisteren nog, ja. Maar vandaag is-ie het vergeten.

HERMAN: Huh?

FIEN: Ja! Vandaag vieren we onze trouwdag. Nou ja, vieren...?

HERMAN: Is dat zo?

BARRY: Het is jullie trouwdag vandaag?

HERMAN: O ja! Natuurlijk! Gisteren heb ik er nog aan gedacht.

CLAUDIA: En jullie ontvangen evengoed gasten! Gefeliciteerd! Dat vind ik toch echt bijzonder om mee te maken. *(tot HERMAN)* Gaan jullie nog iets bijzonders doen vanavond? Trakteert u uw vrouw op een etentje of...?

HERMAN: Uh....

BARRY: Is hier trouwens een aardig restaurant? Wij hebben al even rond gekeken maar nog niets gezien.

FIEN: Hier? Nee. Dat is behelpen. Onze gasten gaan wel eens 'n

hapje eten bij de snackbar om de hoek of bij de Chinees bij het station...

HERMAN: Maar die Chinees is vorige week uitgebrand.

FIEN: O ja. Nou, dat was wat! De lucht van die brand hangt hier nog steeds. De Chinees vervalt dus en meer gelegenheden zijn hier niet.

HERMAN: Je hebt natuurlijk even verderop nog wel Rochelle...

FIEN: Restaurant Rochelle. Tja...

CLAUDIA: Rochelle, zegt u...? (*zoekt het restaurant op haar smartphone*)

FIEN: Daar durven wij onze gasten niet heen te sturen.

BARRY: Zo slecht?

HERMAN: Nee, Zo goed. Dat zal tenminste wel, ze hebben een ster. Maar wij komen daar nooit. Niks voor ons soort mensen.

FIEN: Waar denk jij aan als je het hebt over "ons soort mensen"?

HERMAN: Nou ja, laat ik het zo zeggen, 't is niks voor Vrienden op de Fiets. Die willen na een dag fietsen geen liflafjes maar een stevige maaltijd.

FIEN: Nou, ik zou er best 'ns willen eten.

HERMAN: Ach, misschien 'ns bij 'n heel speciale gelegenheid.

FIEN: Als je een trouwdag wil vieren, bijvoorbeeld?

HERMAN: Moet je wel 'n hele dikke portemonnee meenemen. En maanden tevoren al reserveren, schijnt.

CLAUDIA: Hier! Rochelle krijgt een gemiddelde van 9,2! Dat maakt wel nieuwsgierig.

BARRY: Laat 'ns zien, Claudia. (*C. geeft M. de telefoon, hij leest*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto